

Erdélynek a' többi ausztriai tartományokkal való kereskedési viszonya.

	1837ben		1838ban		innen 1838ban			
					nagyobb		kisebb	
	rf.	kr.	rf.	kr.	rf.	kr.	rf.	kr.
A' béhozottaknak értéke tészén -	285,199	13	172,418	52	-	-	112,780	21
A' kivitteknek - - - -	64,569	58	89,144	29	24,574	31	-	-
Öszvesen -	349,769	11	261,563	21	-	-	-	-
Innen 1838ban a' kereskedés kisebb volt	-	-	-	-	-	-	88,205	50
A' kevesebb béhozatal 's több kivitelnek haszna tészén öszvesen - -	-	-	137,354	52	-	-	-	-

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Azon áruczikknek egybe hasonlításánál, melyek 1838ban 1837hez képest ki 's bé vitettek, e' következő viszony jó ki.

1838ban a' kereskedés 1837hez képest

Főbb articulsok.

	nagyobb		kisebb	
	rf.	kr.	rf.	kr.
Juh-gyapjú nemüek - - -	-	-	12,245	-
Gyapott - - - - -	-	-	39,702	-
Kender 's len-nemüek - - -	-	-	24,056	-
(Garn) Czérna, gyapott-czérna - -	-	-	36,579	-

A' kereskedés különösen alsó Ausztriával folyt.

A' kivitelben a' különbség igen csekély.

Herepei Ádám.

Ama' sötét középkor' véres homályaiból világra törő nemzetek' során a' magyar is, körülményi, helyzeti idomzatban alig az Attila, inkább a' Geyza, Sz. István, N. Lajos, kiváltként Hollós Mátyás, a' habsburgi felséges Ház, tündöklő Mária Theresia, kegyesemberbarát József, Leopold, aranykortnyitó Ferencz, Ferdinand fénynevek' sugárai alatt, bővebben a' tizenhatalmadik 's tizenkilencedik században kilépvén az értelem' tudományos mezejére, lettek tudós magyarok, 's lenni kezdenek magyar tudósok. Így áll a szintén félszázaddal ezelőtt is a' magyarvilág. A' tudományok már virágoztak; de némán: mert a' szónoki székek mintegy üresek valának vagy unalmas egyhangúság — monothonia — konga csak szét belőlök a' rivadó falak között. A' Magyarhon' kegyes nemtője — geniusa — fájlalva tekinté nyelvészetünk' e' hiányát 's a' dák-dombok' egy feledségülte szögéből három egy testvér férjfiat inte elő varázs vesszőjével, 's a' három Herepei testvérek: Ádám, János, László nemzeti taps közt három szent szónokszékre fölléptek.

Erdély' Hunyadi megyéje' Pestes helysége lön nevezetes e' három magyar szónok' származtával.

A' boldog apa — Herepei István — pestesi helvét-vallástételt követők' papja, 's esperest és az örömanya Jéri Éva ajándékozák meg e' három derék fiakkal a' hont. Mind hárma' — ritka történet 's áldás egy családban — tűzelméje, tudományos készülete, remek szónoksága olly egyensúlyban áll: hogy a' közvélemény amaz öskölteményesség' három istenné közt forgott aranyalmáját, e' három testvér közül mellyiknek ítélje nem tudható. Születési rendben második János', kisebbik László' életrajzaikkal kevésbé lehetvén esméretes 's

ennélfogva azokat merőben nem is tűzvén itt czélul ki, érdemeikből le nem vonva, legyen elég, köztudás után ennyit említeni: János — a' mézszavú — több, halotti nyomtatott beszédeiben ma is bámulandó, volt vizaknai pap, mint kolozsvári főiskolai rendes tanító, ott végzé közérdekű, becsü pályáját 's a' szónokszékét hasonló joggal hagyá Károly és Gergely derék fiaira, 's a' tanítói széket is a' n. enyedi fő-iskolához átcserélve amaz idősbre. László — némi gyengeségei' nyomán korán elhunyt hevenyész — villámelmű kolozsvári szent szónok is nyugodja örök álmát, de kis földi hiányait leöltött lelke dicsőült hírben lebeg sírhantjai fölött. Lángeszé' tanujul — mondják: hogy ő, templomi iratlan beszédeit, 's többnyire bámulatoson hevenyészé; mondják: hogy egy úri nagy ebédnél, fogadásból igéré, délestén a' nagy templomi szónokszéken írva találandó szent tárgyról beszélni, hol nagy gyülekezet előtt egy darabka tiszta papiros' mindkét oldalait megforgatván, így szóla: „Itt sincs semmi. — Itt sincs semmi. — Semmiből teremté isten a' világot, ez a' leczke,“ 's erről hallhatlan és balhatlan munkát hevenyészé, de mit több kérésre is aztán leírni, nem tuda. Nyugodjanak a' testvérporok! — Vissza térek czéломra Ádámra, a' nagyobb szülöttre.

Született ő 1756ban, február' 22kén. Nyolcz évig honn nevedett, négyig a' szászvárosi kisebb, tizenháromig a' n. enyedi fő-iskolákban tanúla 's végze; honnan, mindjárt esméretei' szaporítása végett kiszállá a' genevai tudományos egyetembe, hol három éveket töltvén, a' marburgi egyetemet is egy év alatt meglátogatván, 1785ben honába visszatére. Most kezdé már, kicsinyben, első tanítói pályájához, idősb magyar gyerő monostori báró Kemény Simon státustanácsnok 's alsó fejrmegeyi főispán' fia, Simon mellett. Növendékében, kit külföldi tudományos egyetemekre is kivezete, az

országos emberben, derék polgárban, igazság' bajnokában több hivatalai után apja' székét is elfoglalt megyei főtitkárban, már előre is emléke megdicsőüle. Emé' jó alkalmon lépe föl aztán 1790ben a' nagy enyedi fő-iskola melletti közönséges rendes tanítói székére. Hol közérdekű, terjedelmes szép hivatalát mások fölött kitünt pálmásan folytató huszonnégy évek alatt. 1793ban nőül vevé Tövissi Zsuzsánát, fő iskolai udvarbíró Bogdán Péter' özvegyét; kitől huszonegy évek alatt Ádám, még nőtelen, Belden lakó fiában; Éva, özvegy Málnási Ferenczné, Diódon lakó leányában az élet örömeit; Amália-Krisztina, Amália-Károlina kis korú leányáiban a' halál' keserveit kóstolá. Ezek' egyikét enmagam is még tanuló gyermek — bámulva a' keserves apa' lelki hatalmát — az éjféli óra' sötétjét megvilágosító faklyák' lobogásai közt a' városi temetőbe kikisértem.

Testalkata. Herepei Ádámot maga a' természet szónokszék' számára alkotá. Közép, száraz termet, tagoknak egyszerű, természetes, könnyű, bájolásig kedves, gyönyörű rendszeres hajlékonysága; magas nyak, módoson fölemelkedő, közép nagyságú fő, hosszukó, némi illő ránczokra vonult, száraz, ritkán piros, inkább barnás, helyes és vonzó idomzatu ábrázat, kevéssé kiülő pofa állcsontok, alig beesett, mindent mondó, villámfeketés szemek, hasonló titusi haj-szemöldökök, utóbb szürkés tarkasággal; magas, idomos orr; rendes száj és ajkak, ajánló, tekintetes arczvonalak; száraz, hosszukó ujj, kisdud, néma mutatványok' lelkes kifejezésére termett kezek; szóval — együtt, a' latin Cicero' jól talált képének, az arczborsón kívül, hű másolatja. —

Lélekalkata. Itt tűnik már elő Herepei Ádám mint ritka jelenet. —

Élénkség, vidámság, gyorság; fogékony-ság, könnyűség, tartósság, hű emlékezet, állha-

tosság, mélység, villám-behatás, értelmesség, ítéleti fontosság, józan okoskodási készség; szóval: alsóbb, felsőbb rangu lelki tehetségbeli művelt hatalom — ezek valának lelki sajátságai. Így ökényt vala ő mint gyermek, kedves; mint serdült, közbecsű; mint ember, természet' fia; mint polgár, hasznos; mint gazda, szemes; mint férj, enyelgő nap; mint apa, nyájasan gondos; mint — és ez életrajzának főbb vonása — hivatalos, nevelő, tanító, dicső emlékü példány. Így vala ő háza' gyönyöre; a' barátság', társalkodás' ölelendő fölkenkje; az iskolai igazgatás' lelke, rugója, kormányosa; a' nevelés' Nestora; a' tanítószék' Plátója, 's a' szónok székek', Demosthének', Cicerók' örököse. Honn tiszteletes vala, a' társaságban — mint a' főrendnek is meghitt barátja — feszesség nélküli magaföntartása által, egyszerű, természetes, kedves, vidám lelket öntve jelent meg mindig, 's vele lehetni, szerencsés lön minden rang. Az iskolai nevelés' intézete élte fogytaig kezeire levén bízva, nevédekéi szeretve 's szintén imádvá félték. Ha a' hibásra mennydörge, mind remegénk, 's a' szomszédos pillanatban egy mosolygó tekintetere, enyelgő szavára, mind ölére hódulánk. Csuda varázs erő környezé őt, miszerint a' pirongatott, büntetett akaróján kívül is kénytelen leve őt tisztelni, becsülni, szeretni. E' csuda pedig természetes következése vala sajátságainak, tetteinek: Feszült, kemény fenytéket tartá, tartata növendékei közt, de nyájas édes kötelékekkel. Egy arczvonása, tekintete több hatalmu vala, mint sok nevelők' erőködései. Egy dicsérő szava félvilágot oszlogata 's egy gúnnya poklokra taszíta. Szabadelmű világra fejledezteté az ifjúságot, de korlátolt elvek közt; 's a' rendetlenségnek se vezére, se nyoma nem találtaték. Többször leheté őt nagy nyugszékén, hivatalos munkái, irományai mellett éjeket átgyertyázva látni. Az iskolai lakszobákat néha éjjel is, gyakrabban hajnali 's esti tanuló órákon véletlenül

szokta vala vizsgálni. 'S szintén minden napon 's több ízben, ablakoknál, ajtóknál szemlélődve hallgatódzva meglepé a' gyermektanító közszobákat. Így feszült figyelem, szorgalom uralkodék szüntelen az ifjuság között. A' fenyítéket, becsületérzést serkentő eszközökkel, jutalmakkal inkább mint testi büntetésekkel törekvék létesíteni. Órájít úgy választá, hogy mint alpha és omega — korán reggel ő nyitná meg 's késő estén ő zárná bé naponként a' tanítások' rendjét. Mind testi mind erkölcsi nevelés körül fáradhatlan lévén, sokszor tartá szemlétéli hajnal' sötét órájiban is oskola' falai között, a' hajnali gyertyavilág (lumen) hordozó' nyomain; de az értelmességet szintén szakadatlan ünnepléses kivilágítással is tisztelék a' fő oskola' ablakai. Midőn tanító társai még csendesen nyugtattak; ékes hangja már a' nagy tanítóház' örvendező falai közit harsogott. Gyorselműségéhez mért sebes éles hangja elragadólag hata a' fülekre, de a' csigajártu ész messze is maradozta néha a' villámfénytől. Lángesze tanítmányait merőben fölfogva, tűz előadása azokat lelkesen az értelem' mélyére lobbantva, csuda előhaldást nyert az ifjuság. A' tudományokat lelke mintegy magából teremté; szive bájoló érzettel kíséré; 's így hasznót gyönyörrel párosítva, méltó joggal magára illeszté Horatius' eme versét:

„Omne tulit punctum qui miscuit utile dulci.“

„Mindent ért el az edest hasznost szerre vegyítő.“

Így a' tárgyakat megszemélyesítve, főként midőn Cicero' latin szónoki beszédeit magyarítgatá, képzetben látók, melly örömmel tekint a' héthegyi nagy szónok ezredes sírhantjai alól hű, magyar önmására. Mint görögök Olympiásokra, úgy omlánk tanításaira; 's ott, hol némelly órákon ásítózánk, mézszava' ömlöngései közt percenként óráink elreppenének. Tőle hallásból többet tanulánk, mint némelly másnak sok ívirományaiból; de ő 's kora derék fiakkal is ajándékozá meg a' hont.

Kihozom már végül őt az oskolai falak közül saját helyére; hol ő legfőbbként otthonn és első vala, a' szent szónokszékre. Itt neve' tulajdonát lényegesen 's történetileg magán viselék. Mint Ádám a' szent történetírások szerint az embernem' kezdője, úgy ő, legalább Erdélyben az ékes szónokok', szónokság' atyja lön. Jelenkorunk' derék szónokai, a' kedves Hegedüs Sámuelek 's nagy szónok már néhai Nagy Györgök 's a' t. többnyire közvetlen vagy közvetőleg az ő teremtményei, másolatjai. Árnycát áldva, gyönyörrel hallgatjuk, öleljük már ma az általa létesített ékes nemzeti szónokságot. Mekkora hála a' magyar világtól neked megdicsőült Herepei Ádám!

„Semper honos, nomenque tuum, laudesque manebunt.“

„Tiszteleted, neved, ősi dicséretid élnek örökre.“

(Vége közelebről.)

Zeykfalvi idősb Zeyk János.

Követválasztás egy kis városban.

(Vége.)

A' választási innepélyek még nem kezdődtek el, 's minthogy a' munkátlan néptömeg rendszert jókedvű is szokott lenni, Pickwick urnak imént nyilvánított udvariassága, sok tréfára 's elménczkedésekre adott alkalmat.

„Ej! ej! hitetlen vén lator, monda egy hang a' néptömegeből, hát, te is nő személyek után kandikálsz, csak lássa az ember.“

„O együgyű vén bünösse“ hangoztatá a' második.

„Pápaszemet teszen az orrára, 's úgy kacsingat férjes nők után“ jegyzé meg egyharmadik.

„Ni ni! még vág a vén varju szemével“ kiálta a negyedik.

„Pott gazda! vigyázzon kend drága oldalbordájára“ monda az ötödik, mire fülrázó hahota keletkezett.

Ezen gúnyolodást még más furcsaságok is követték, némellyek pl. Pickwick urat egy vén czáphoz hasonlíták 's a t., 's minthogy az e félék a tisztes asszonyságot felette kétes alakban tünteték ki, Pickwick úr a 'szó' értelmében tűzbe jött, azonban éppen azon pillanatban rendre szólíttatván föl a zajgó néptömeg, mostanra megelégedetten annyival, hogy szánó' tekintetet lövelt szét az elvetemedett elménczkedőkre, mit azok még hangosabb hahotával fogadtak.

„Csendesség!“ kiálták a főbirót környező városszolgák.

„Whiffin, parancsoljon kend csendességet“ monda a főbiró innepélyes 's magas állásához illő hangon.

„Halljunk szót uraim“ monda a csendőrbiztos, harangját egész erejéből zugatván, mire egy uracs a néptömegből felkiálta: „Friss zsemlet, meleg kiflit, uraim“ mit ismét a legjobb ízű hahota követett.

„Uraim és polgártársaim“ fölszóla a főbiró olly hangon, millyen fuvóiból csak kitelhetett, „uraim, férfiak és barátim! Egyéligyál város' érdemes választói! azért gyültünk össze e mai napou, hogy elébbi követünk helyett“ — Itt újból ketté vágá egy hang a főbiró' szavait:

„Éljen a mi főbiróink!“ kiáltá valaki, 's bár soha se mondjon le a gombostó készítésről, mellyel annyi pénzt töme ládjába.“

A' czélzás a szónok' polgári keresetmódjára kitörő örömjajjal fogadtatott, melly a szakadatlan harangozással, 's éljen rivallásokkal össze olvadva, a főbiró' éles beszédének folyamát 's végét hasztalanná tevő; csak ugyan ki lehetett venni, miképp köszönte meg a gyülekezetnek azon béketürését, mellyel beszédét végig hall-

gatta, — ezen hála 's köszönetnyilvánítás újabb vidámságot terjesztett a gyűlésben, melly szinte egy negyed óráig a legkellemesebb hangulatot 's élénkséget okozta.

Illyetén előzmények után egy hosszú nyulánk férfiú lépett fel magas gallérral 's egy vastag feszes fejer kendővel nyakán, ki is többszöri fölszólítás után a nép' részéről, — mellyek között ez is hallható vala „küldjön Ön egy leánykét házához, ki megtekintse, ha szavazati levélkéjét nem felejté-e párnája alatt“ — arra inté Egyéligyál város' férfait, hogy az országgyűlésre egy minden tekintetben érdemes, böcls és nagy szívü követet válasszanak, ki egy egy testületet képviselni alkalmas legyen. Beszéde' folyamában ezen fontos hivatalra Ficzkay Ficzko urat ajánlván, a' Ficzkay párt hangos tetszést harsogtatott, a' midőn másfelől a' Szolonkai részen lévők idomtalanul kezdettek rőfogni még pedig olly hangoson és hosszason, hogy a' más párton lévők beszéd helyett pipa és szerelmi dalokat énekelhettek, a' nélkül hogy miatta legkisebb vesztést is szenvedjenek.

Ez után egy kis makacs tekintetü férfiú lépett elé szikrázó szemekkel 's veres ábrázattal; ki az Egyéligyál város' képviselőjévé más, az előbbinél minden tekintetben alkalmasabb férfiat kívánt megválasztatni; ez el sem kezdett beszédét hihető rohanó folyamként, 's szónoki legritkább tehetséggel árasztotta volna szét, de szerencsétlenségére heve már kezdetben elragadta, 's a' nép' vidám 's tréfára hajló jelen hangulatában hatását jó eleve eltévesztette. Egy kétvirágos kifejezés után, elébb is azokat hordta le, kik jeles beszédét félbe szakasztani merészkedtek, majd az állomáson lévő tanácsosok ellen szorta szömenyköveit, mire akkora zaj 's lárma keletkezett, hogy ha arcbeszéddel, 's nevetséges tagjáratásával érzelmeit ki nem fejezheti, a' sanyaru munkával össze illesztett szónoklat polájába fül a' nélkül hogy létezetének valahai nyomdokait hagyhatta volna.

A' dolgok' ezen állásában tanácsosbnak vélte a' szószéket egyik barátjának engedni, ki egy kész beszédet vonván elé zsebéből, fél óráig szakadatlanul dolgozott, a' legnagyobb láрма' s közbe szólások' daczára is, olvasásán, de magát elrettentetni a' nevető 's zajgó nép által csak azért sem engedte, mert ezen beszédet az Egyéligyál városi Hirnök' érdemes szerkesztője kegyeskedett lapjaiba szóról szóra 's betűről betűre elfogadni.

Most Ficzkay Ficzkó, az Egyéligyálhoz nem messze lakó, lépett a' szószékbe, de alig kezdett szólani, 's a' Szolonkay' részén levő zenekar trombitákkal 's dobjaival olly iszonyu lármát csapott, hogy azon hangerő, mellyet a' menet' kiindulásával fejtett vala ki, ehhezképest csupa gyermekjátéknak tetszett. A' sárga párt ez embertelenségei bosszujában a' kékek' hátán 's fején méltó ütlegekkel kezdé mérgét kiönteni, mire a' kékek egy illy kellemetlen szomszédságtól menekedni kívánván, csak hamar botra került a' dolog a' két párt között, még pedig olly élénk kitöréssel 's fenyegető alakban, hogy ha a' főbíró csendőrjeivel a' legczélirányosb rendelkezéseket nem teszi a' zavarok' megszüntetésére, isten tudja, milly szomorú következményei nem származnak az eseménynek. De a' főbíró az effélékben jártos lévén, a' pártvezérek' befogatásával, kik mintegy kétszázan, lehettek, a' csendet csak hamar helyre állította.

A' Ficzkay párt tüzet és lángot okádott, 's fokonyként nőtt mérge 's dühössége, mig Ficzkay bátorságot vön megkérdeni az igen érdemes Szolonkai urat, ha tudtával 's engedelmével indított-e a' zenekar olly borzasztó, minden rendet 's jobb érzést fölzavaró lármát? Az igen érdemes Szolonkai nagy hőlcsezen kikerülvén a' feleletet, Ficzkay öklivel 's arczégető erősségekkel fenyegette Szolonkai, kit is illyetén szokatlan fenyegetés fölhevítvén, a' vér talpából éppen feje' tetejére ugrott, 's Ficzkayt halálos párviadalra hívta ki.

Minden választási szabályok, törvények 's régi szokások a' két fél' jelöltjei által meglévén tapodva, a' főbíró' parancsára újból megzendült a' harangzene, 's kimondatott, miképp mind két jelöltek Ficzkay Ficzkó, 's az igen érdemes nagy Szolonkai Szolonkai Máté urak bíró elibe idézvék, 's akarnak vagy nem, kényszerítvék a' kibékülésre. Ezen rettenetes nyilatkozat nem kis szeget ütött a' pártvezérek' fejibe, kik is azonnal közbejárulásról gondolkoztak, 's három negyed órai szóváltás 's izenet változtatások után oda vitték a' dolgot, hogy Ficzkay úr levett kalappal engedelemért könyörgött, az igen érdemes Szolonkai viszont néma bókolataival vágytársa' arcz és szemjátékát ismételte, mire a' zenekar töstént elhallgatott, a' néptömeg is alkalmasint lecsendesedett, 's Ficzkay úr másfél óra előtt ketté vágott beszédét tovább folytathatá.

A' két követjelöltek' beszédeiben, noha bizonyos pontokra nézve lényegesen különböztek egymástól, az Egyéligyál városi követválasztók' dicséretes tulajdonai, érdemei, 's erényei vastag vonásokkal, 's legérzékenyebb szavakkal voltak nem csak megemlítve, de Angolhon 's az egész világ eleibe állítva. Mind két jelöltek nem kétkedtek, sőt kedves kötelességöknek ismerék ki mondani, hogy szabadelműebb, miveltebb, hazaszeretőbb 's nemesebb gondolkozásu férfiakat e' széles világ sem mutathat azoknál, kik őket szavazatokkal megtisztelni ígéretet tettek. Mindenik fél eléggé érthetőleg tudatá, hogy az ellen párti választók bizonyos észkórban, bizonyos állati ostobaságban szenvednek, melly őket magas polgári hivatásuk' teljesítésére a' jelen alkalommal merőben képtelenné teszi. Ficzkay azt nyilvánítá, hogy mindetre kész, a' mit tőle kívánni méltóztatnak, Szolonkay ellenben becsületére tön fogadalmat, hogy a' reá ruházandó megbizatásból átaljában semmi sem leend. Mindenik esküvéssel állítá, hogy Egyéligyál vá-

ros' virágzását, mesterségeit, kereskedését és gyárait inkább szíven hordozza, mint bár mi egyebet a' világon; 's mindenik azon erős 's tökéletes meggyőződését fejezi ki, miképp ő megválasztatni, 's vágytársa el fog utasíttatni.

Ekkor a' néptömegből ezer meg ezer kezek nyultak ki, 's a' főbíró az igen érdemes nagy Szolonkai Szolonkai Máté' részére mondá ki a' többséget. De Ficzkay személy szerint szavazatot kívánt, 's ezt a' törvények' értelmében nem is lehetett megtagadni. Ezek után a' főbírónak azon szerencsés tapintat, 's ritka ügyesség miatt, mellyel a' köztanácskozásokat vezérlette, a' gyülekezet' részéről hálaköszönet szavaztatott; a' főbíró érzékeny szívvel 's szerény szavakban nyilvánítá viszont háláját 's köszönetét, mint nagy igazán mondá, a' nem érdemlett köszönetért, 's e' hálalkodás, meg kell vallani, nem is került neki nagy munkába, mert soha gyülekezet ennél makacsabb, hajthatlanabb nem volt a' világon, és soha főbíró a' tanácskozások' vezetésében szerencsétlenebb és ügyetlenebb nem volt, mint ez, kihez az érdemes olvasónak szerencséje volt. A' díszmenet újból elrendeltetett, a' szekerek lassan haladhattak a' zajgó néphullám' tömött sorai között, 's a' hátulról csoportozó 's elé tolakodó nép pillanatnyi felbuzdulásai szerint tombolt, nevetett, lármázott, 's rivalta most kegyencze', majd ellené' számára a' „vivat“ vagy „pereat“ kiáltásokat.

A' szavazatszámolás' 's rendbeszedés' folyama alatt a' város a' legfeszültebb ingerültség' állapotjában volt. A' közlekedések nyiltszívuén, 's a' lehető legnagyobb vidámságra gerjesztőleg folytak közönséges helyeken és házanként. A' vendéglőkben az élelmi szerek példátlan olcsósággal adattak, a' piacon szekerek pompáztak a' szózatolók' szabad használatára. Főleg azon esetre számításból tétettek az illy előintézetek,

hogy a' nétalán szédelgők fölvétessenek — átaljában a' szédelgési kór aggodalmat okozólag uralkodott. a' választók közt az egész választási idő alatt, némellyek hirtelen és olly mértékben lepettek meg ezen veszedelmes nyavalya által, hogy még szobákba sem menekülhettek, hanem eszmélet nélkül hullottak szét 's feküttek utca szegleteken, piaczi kövezeten 's a' t.

Már az utolsó nap is elérkezett, 's egyik csoportja a' választóknak még nem iratta bészavazatát. Ezen csoport értelmes 's számolni tudó férfiakból állott, kiket még eddig sem a' kék sem a' sárga párt' erősségei az igazságról meg nem győzhettek, noha mind két fellel gyakori közlekedéseket tartottak. A' szavazati jegyzőkönyv' bészaratása előtt egy órával a' kicsim P. úr titkos tanácskozásra meghivatott ezen mély belátásu, nemes gondolkozásu, 's ritka hazafiságu férfiak által. A' tanácskozások' következtében ezen ritka férfiak innepélyes menétben a' választó biztosság eleibe járultak — és az igen érdemes nagy Szolonkai Szolonkai Máté Egyéligyal város' részéről követ lön az alsóházban.

A — Iyi.

Igazítás.

A' mr' academia' mult 18³⁰/₄₀-ki munkálatairól szóló 'titoknok' előadás't közelebbi XIII számú N. Társalkodónk is közölte. Én ebben, összeolvastván a' XXXVIII-sz. Figyelmezői, Dr. Schedel' aláírata által hitelesített közleménnyel, néhány hibát találtam, mi úgy hiszem a' pesti Társalkodó vagy hírnöki Futár után csuszott bé, mert ezekben is léteznek e' hibák.

Mind a' 97. lap' 1ső szeletén.
alólról sor olvasd.
13—14. felolvasatott . . . felosztott.
14. sorából . . . sorában.
2. Dobóczky János erdélyi-Dobóczky Ignác
több vidékbeli, Gáspár
János erdélyi.

Egy olvasó.